

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2022/1032**af 29. juni 2022****om ændring af forordning (EU) 2017/1938 og (EF) nr. 715/2009 for så vidt angår gasoplagring****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Selv om der tidligere har været kortvarige afbrydelser af gasforsyningen, er der flere faktorer, der adskiller situationen i 2022 fra tidligere gasforsyningssikkerhedskriser. Oprapningen af Ruslands militære aggression mod Ukraine siden februar 2022 har ført til hidtil usete prisstigninger. Disse prisstigninger vil sandsynligvis grundlæggende ændre incitamenterne til at fylde de underjordiske gaslagerfaciliteter i Unionen. I den aktuelle geopolitiske situation kan yderligere afbrydelser af gasforsyningerne ikke udelukkes. Sådanne forsyningsafbrydelser vil kunne skade Unionens borgere og økonomi alvorligt, fordi Unionen stadig i betydeligt omfang er afhængig af eksterne gasforsyninger, som kan blive påvirket af konflikten.
- (2) Arten og konsekvenserne af de nylige begivenheder er af stort omfang og EU-dækkende og kræver derfor en omfattende EU-reaktion. Denne reaktion bør prioritere foranstaltninger, der kan styrke gasforsyningssikkerheden på EU-niveau, navnlig gasforsyninger til beskyttede kunder. Energibesparelser og energieffektivitet er vigtige bidragydere til dette mål. Det er derfor afgørende, at Unionen handler på en koordineret måde for at undgå potentielle risici som følge af mulige afbrydelser af gasforsyningen, uden at dette berører medlemsstaternes ret til at vælge mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af deres energiforsyning i overensstemmelse med artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (3) Underjordiske gaslagerfaciliteter bidrager til gasforsyningssikkerheden, og velfyldte underjordiske gaslagerfaciliteter bidrager til gasforsyningssikkerheden, ved at der i tilfælde af kraftig efterspørgsel eller af forsyningsafbrydelser kan trækkes på yderligere gas. Da der når som helst kan opstå forsyningsafbrydelser af rørledningsgas, bør der indføres foranstaltninger vedrørende fyldningsniveauet i Unionens underjordiske gaslagerfaciliteter for at opretholde gasforsyningssikkerheden for vinteren 2022-2023.
- (4) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 ⁽³⁾ blev der indført en solidaritetsmekanisme som et instrument til at afbøde virkningerne af en alvorlig nødsituation inden for Unionen, hvor gasforsyningen til solidaritetsbeskyttede kunder som et essentielt sikkerhedsbehov og en nødvendig prioritet er på spil i en medlemsstat. I tilfælde af en nødsituation på EU-niveau sikrer en øjeblikkelig reaktion, at medlemsstaterne kan give kunderne øget beskyttelse.

⁽¹⁾ Udtalelse af 18.5.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.6.2022 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 28.6.2022.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1).

- (5) Virkningerne af Ruslands militære aggression mod Ukraine har vist, at de eksisterende regler for forsyningssikkerhed ikke er tilpasset til pludselige større ændringer i den geopolitiske situation, hvor forsyningsknaphed og kraftige prisstigninger ikke nødvendigvis forårsages af svigt i infrastrukturen eller ekstreme vejrforhold, men også af forsætlige større hændelser og af mere langvarige eller pludselige forsyningsafbrydelser. Det er derfor nødvendigt at imødegå de pludselige stærkt øgede risici som følge af de aktuelle ændringer i den geopolitiske situation, herunder ved at diversificere Unionens energiforsyninger.
- (6) På grundlag af Kommissionens analyse af bl.a. tilstrækkeligheden af foranstaltninger til sikring af gasforsyningen og den EU-dækkende forstærkede analyse af risikoberedskabet, som Kommissionen og Gaskoordinationsgruppen, der blev oprettet ved forordning (EU) 2017/1938, foretog i februar 2022, bør hver medlemsstat i princippet sikre, at de underjordiske gaslagerfaciliteter, der er beliggende på dens område, og som er direkte sammenkoblet med et markedsområde på den pågældende medlemsstats område, er fyldt til mindst 90 % af deres kapacitet på medlemsstatsplan senest den 1. november hvert år (fyldningsmål) med en række mellemliggende mål for hver medlemsstat i maj, juli, september og februar (fyldningsforløb) året efter. Nogle medlemsstater, som har betydelig underjordisk lagerkapacitet, ville i uforholdsmæssig grad blive påvirket af forpligtelsen til at nå fyldningsmålet for underjordiske gaslagerfaciliteter på deres område. For at afspejle denne situation bør forpligtelsen til at fylde deres underjordiske gaslagerfaciliteter reduceres til 35 % af deres gennemsnitlige årlige gasforbrug i de foregående fem år. Dette bør ikke berøre andre medlemsstaters forpligtelse til at bidrage til fyldning af de pågældende underjordiske gaslagerfaciliteter. Medlemsstaterne bør på visse betingelser kunne beslutte delvist at opfylde fyldningsmålet ved at medregne lagre af flydende naturgas (LNG), der er oplagret i LNG-faciliteter. Fyldningsmålene er nødvendige for at sikre, at forbrugere i Unionen er tilstrækkeligt beskyttet mod forsyningsknaphed. For 2022 bør der gælde et lavere fyldningsmål på 80 % og et reduceret antal mellemliggende mål, idet der tages hensyn til, at nærværende forordning skal træde i kraft efter lagerfyldningssæsonen start, og at medlemsstaterne vil have begrænset tid til at gennemføre den.
- (7) Ved fyldning af deres lagerfaciliteter bør medlemsstaterne tilstræbe at diversificere deres gasleverandører med henblik på at mindske deres afhængighed, såfremt dette kan bringe energiforsyningsikkerheden eller Unionens eller medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser i fare.
- (8) Hvert år fra 2023 bør gasoplagring overvåges specifikt fra og med februar for at undgå en pludselig udtrækning af gas fra underjordiske gaslagerfaciliteter midt om vinteren, hvilket vil kunne skabe udfordringer med hensyn til forsyningssikkerheden, inden vinteren er slut. Fyldningsforløbene bør gøre det muligt at foretage løbende overvågning i hele lagerfyldningssæsonen.
- (9) Hver medlemsstat med underjordiske gaslagerfaciliteter bør hver år fra 2023 forelægge Kommissionen et udkast til fyldningsforløb for sådanne faciliteter, som ligger på dens område og er direkte sammenkoblet med dens markedsområde, i aggregeret form. Under hensyntagen til Gaskoordinationsgruppens vurdering bør Kommissionen vedtage en afgørelse, der fastlægger hver medlemsstats fyldningsforløb på en måde, der ikke uretmæssigt forvrider de underjordiske gaslagerfaciliteters konkurrenceposition i den pågældende medlemsstat i forhold til sådanne faciliteter beliggende i nabomedlemsstater.
- (10) Med henblik på at fastlægge fyldningsforløbet fra 2023 for hver medlemsstat med underjordiske gaslagerfaciliteter på grundlag af det udkast til fyldningsforløb, som hver sådan medlemsstat har forelagt, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (11) Fyldningsforløbet for hver medlemsstat med underjordiske gaslagerfaciliteter bør omfatte en række mellemliggende mål og bør baseres på det gennemsnitlige fyldningsniveau for den pågældende medlemsstat i de foregående fem år. For medlemsstater, hvis fyldningsmål reduceres til 35 % af deres gennemsnitlige årlige gasforbrug, bør de mellemliggende mål for fyldningsforløbet reduceres tilsvarende.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (12) Hvor en medlemsstat ikke kan nå fyldningsmålet rettidigt på grund af tekniske problemer såsom problemer i forbindelse med de rørledninger, der forsyner de underjordiske gaslagerfaciliteter, eller med injektionsanlæg, bør medlemsstaten have mulighed for at nå fyldningsmålet på et senere tidspunkt. Hvert fyldningsmål bør dog nås så hurtigt som teknisk muligt og under alle omstændigheder senest den 1. december det pågældende år for at opretholde gasforsyningssikkerheden for vinterperioden.
- (13) Det er muligt, at en medlemsstat ikke kan nå fyldningsmålet eller et mellemliggende mål som følge af en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau, såsom hvis gasforsyningen er utilstrækkelig som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1938, som Kommissionen, alt efter hvad der er relevant, har erklæret efter anmodning fra en eller flere medlemsstater, der har erklæret en national nødsituation i den i nævnte forordning anvendte betydning. Fyldningsmålene, herunder byrdefordelingsmålet, bør derfor ikke finde anvendelse, hvis og så længe Kommissionen har erklæret en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau i henhold til nævnte forordnings artikel 12.
- (14) Med henblik på at sikre, at der ikke sker afvigelse fra fyldningsforløbene, bør de kompetente myndigheder løbende overvåge de underjordiske gaslagerfaciliteters fyldningsniveauer. Fyldningsforløbene bør være omfattet af en margen på fem procentpoint. Hvis fyldningsniveauet i en medlemsstat ligger mere end fem procentpoint under niveauet i dens fyldningsforløb, bør den kompetente myndighed omgående træffe effektive foranstaltninger til at øge det. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen og Gaskoordinationsgruppen om sådanne foranstaltninger.
- (15) En medlemsstats eventuelle væsentlige og vedvarende afvigelser fra dens fyldningsforløb kan hindre, at der nås passende fyldningsniveauer og det fyldningsmål, som er nødvendigt for at opretholde gasforsyningssikkerheden i Unionen i en ånd af solidaritet. I tilfælde af en sådan væsentlig og vedvarende afvigelse fra fyldningsforløbet eller af en afvigelse fra fyldningsmålet bør Kommissionen have beføjelse til at træffe effektive foranstaltninger for at undgå gasforsyningssikkerhedsproblemer som følge af ufyldte lagerfaciliteter. Når Kommissionen træffer afgørelse om sådanne effektive foranstaltninger, bør den tage hensyn til den særlige situation i den berørte medlemsstat, såsom de underjordiske gaslagerfaciliteters størrelse i forhold til det indenlandske gasforbrug, de underjordiske gaslagerfaciliteters betydning for gasforsyningssikkerheden i regionen og eventuelle eksisterende LNG-lagerfaciliteter. Da denne forordning skal træde i kraft efter starten af lagerfyldningssæsonen i 2022, bør der i alle foranstaltninger, som Kommissionen træffer for at håndtere afvigelser fra fyldningsforløbet for 2022, tages hensyn til den begrænsede tid, der er til rådighed til gennemførelse af denne forordning på nationalt plan. Kommissionen bør sikre, at foranstaltningerne ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opretholde gasforsyningssikkerheden, uden at pålægge medlemsstaterne, gasmarkedsdeltagerne, lagersystemoperatørerne eller forbrugerne en uforholdsmæssig stor byrde.
- (16) Medlemsstaterne bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fyldningsmålene nås. I den forbindelse bør de tilstræbe om muligt at anvende markedsbaserede foranstaltninger som en første mulighed for derved at undgå unødvendige markedsforstyrrelser. Medlemsstaterne bør frit kunne vælge at fastsætte højere fyldningsmål, så Unionen kollektivt kan stræbe efter at nå en fyldning på 85 % af kapaciteten af de underjordiske gaslagerfaciliteter i Unionen for 2022. I betragtning af de forskellige reguleringsmæssige ordninger, der allerede findes i mange medlemsstater til støtte for fyldning af lagerfaciliteter, bør der ikke pålægges noget specifikt instrument til at overholde fyldningsforløbene eller nå fyldningsmålet. Medlemsstaterne bør fortsat frit kunne beslutte, hvilket instrument der er mest hensigtsmæssigt for deres nationale systemer, forudsat at visse betingelser opfyldes. Medlemsstaterne eller de kompetente regulerende myndigheder bør derfor have mulighed for at beslutte, hvilke markedsdeltagere der bør have pligt til at sikre fyldningen af de underjordiske gaslagerfaciliteter. De bør også kunne beslutte, om reguleringsmidler såsom foranstaltninger til at forpligte kapacitetsindehavere til at frigøre uudnyttet kapacitet, som er mulige i henhold til Unionens gældende marksedsregler, er tilstrækkelige til at sikre, at fyldningsmålene nås, eller om finansielle incitamenter eller lagertarifrabatter er nødvendige. Hvis en medlemsstat pålægger leverandører af gas til beskyttede kunder på dens område en forpligtelse til at oplagre gas i underjordiske gaslagerfaciliteter, bør den gasmængde, der skal oplagres, fastsættes på grundlag af den mængde naturgas, der leveres til disse beskyttede kunder. Medlemsstaterne bør koordinere med hinanden og anvende instrumenter såsom platforme til køb af LNG for at maksimere anvendelsen af LNG til fyldning af lagerfaciliteter. Desuden bør medlemsstaterne mindske infrastrukturhindringer og reguleringsmæssige hindringer for fælles brug af LNG til fyldning af lagerfaciliteter.
- (17) I Kommissionens meddelelse af 8. marts 2022 med titlen »REPowerEU: En fælles europæisk indsats for mere sikker og bæredygtig energi til mere overkommelige priser« blev det præciseret, at EU-retten giver medlemsstaterne ret til i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF at yde støtte til gasleverandører for at sikre fyldning af lagerfaciliteter, f. eks. i form af garantier (tovejsdifferencekontrakt).

- (18) Enhver foranstaltning, der træffes af medlemsstaterne for at sikre fyldning af underjordiske gaslagerfaciliteter, herunder de betingelser, der skal gælde for fyldning på grundlag af byrdefordeling, og de betingelser, der skal gælde for udtrækning af gas fra underjordiske gaslagerfaciliteter, bør være nødvendig, klart defineret, gennemsigtig, forholdsmæssig, ikkediskriminerende og kontrollerbar og bør ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller det indre gasmarkeds funktion eller bringe gasforsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen i fare. Navnlig bør sådanne foranstaltninger ikke føre til styrkelsen af en dominerende stilling eller ekstraordinære gevinster for virksomheder, der kontrollerer underjordiske gaslagerfaciliteter, eller som har reserveret, men ikke udnyttet, lagerkapacitet.
- (19) En effektiv anvendelse af den eksisterende infrastruktur, herunder grænseoverskridende transmissionskapacitet, underjordiske gaslagerfaciliteter og LNG-faciliteter, er vigtig for at opretholde gasforsyningssikkerheden i en ånd af solidaritet. Åbne energigrænser er afgørende for gasforsyningssikkerheden, herunder i tider med gasforsyningsafbrydelser på nationalt eller regionalt niveau eller på EU-niveau. Foranstaltninger, der træffes for at sikre fyldning af underjordiske gaslagerfaciliteter, bør derfor ikke blokere eller begrænse grænseoverskridende kapacitet, der er tildelt i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) 2017/459 ^(*). Medlemsstaterne bør desuden sikre, at der fortsat er lager til rådighed, herunder til nabomedlemsstater og i tilfælde, hvor der erklæres en nødsituation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1938.
- (20) Oplagringsforpligtelsen forventes at pålægge de relevante markedsdeltagere i de medlemsstater, der har relevante underjordiske gaslagerfaciliteter på deres område, finansielle byrder, mens hensigten med den øgede gasforsyningssikkerhed er, at den skal være til gavn for alle medlemsstater, herunder dem, der ikke har underjordiske gaslagerfaciliteter. For i en ånd af solidaritet at dele byrden med at sikre, at underjordiske gaslagerfaciliteter i Unionen er tilstrækkeligt fyldt til at opretholde gasforsyningssikkerheden, bør medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter gøre brug af underjordiske gaslagerfaciliteter i andre medlemsstater. Hvis en medlemsstat ikke har nogen sammenkobling med andre medlemsstater, eller hvis en medlemsstats begrænsede grænseoverskridende transmissionskapacitet eller andre tekniske årsager gør det umuligt at anvende underjordiske gaslagerfaciliteter i andre medlemsstater, bør denne forpligtelse reduceres tilsvarende.
- (21) Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter bør sikre, at markedsdeltagere i sådanne medlemsstater har indført ordninger i medlemsstater med sådanne faciliteter, hvorved der senest den 1. november udnyttes lagermængder, der mindst svarer til 15 % af deres gennemsnitlige årlige gasforbrug i de foregående fem år. Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter bør dog også kunne udvikle en alternativ byrdefordelingsmekanisme med en eller flere medlemsstater med underjordiske gaslagerfaciliteter. I forbindelse med overvejelser vedrørende byrdefordelingsmekanisme bør der også tages hensyn til andre eksisterende tilsvarende foranstaltninger til at opretholde gasforsyningssikkerheden, såsom en tilsvarende forpligtelse for så vidt angår andre brændsler end naturgas, herunder olie, med forbehold af visse betingelser. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om sådanne alternative byrdefordelingsmekanismer og påvise de trufne foranstaltningers tekniske begrænsninger samt foranstaltningernes ækvivalens.
- (22) Det er muligt, at de foranstaltninger, hvorved medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter deler byrden i forbindelse med oplagringsforpligtelsen med medlemsstater med underjordiske gaslagerfaciliteter, for deres vedkommende har en finansiell indvirkning på de relevante markedsdeltagere. Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter bør derfor have mulighed for at yde finansielle incitamenter eller kompensation til markedsdeltagerne for manglende indtægter eller for omkostninger ved de forpligtelser, der pålægges dem, og som ikke kan dækkes af indtægter. Hvis sådanne foranstaltninger finansieres gennem en afgift, bør denne afgift ikke anvendes på grænseoverskridende sammenkoblingspunkter.
- (23) Effektiv overvågning og rapportering er afgørende for vurderingen af arten og omfanget af de risici, der er forbundet med gasforsyningssikkerheden, og for valget af passende foranstaltninger til at imødegå sådanne risici. Operatører af underjordiske gaslagerfaciliteter bør indberette fyldningsniveauerne til de kompetente myndigheder hver måned i løbet af lagerfyldningssæsonen. Ejere og operatører af underjordiske gaslagerfaciliteter opfordres til regelmæssigt at registrere kapaciteten og fyldningsniveauet for hver underjordisk gaslagerfacilitet på en central rapporteringsplatform.

(*) Kommissionens forordning (EU) 2017/459 af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og ophævelse af forordning (EU) nr. 984/2013 (EUT L 72 af 17.3.2017, s. 1).

- (24) De kompetente myndigheder spiller en vigtig rolle i overvågningen af gasforsyningssikkerheden og sikrer balance mellem gasforsyningssikkerheden og foranstaltningernes omkostninger for forbrugerne. Hver medlemsstats kompetente myndighed eller en anden enhed udpeget af medlemsstaten bør overvåge fyldningsniveauerne for de underjordiske gaslagerfaciliteter på deres område og indberette resultaterne til Kommissionen. Det bør, hvor det er relevant, også være muligt for Kommissionen at opfordre Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) til at bistå med overvågningen.
- (25) Det er afgørende, at de risikovurderinger, der foretages i henhold til artikel 7 i forordning (EU) 2017/1938, tager hensyn til alle de risici, der i alvorlig grad kan påvirke gasforsyningssikkerheden. Med henblik herpå bør den risikobaserede tilgang til vurdering af gasforsyningssikkerheden og fastlæggelse af forebyggende og afbødende foranstaltninger også tage hensyn til scenarier, hvor der sker en fuldstændig afbrydelse af en enkelt forsyningskilde. For at sikre maksimalt beredskab med henblik på at undgå en afbrydelse af gasforsyningen og afbøde virkningerne af en sådan afbrydelse bør den fælles risikovurdering og de nationale risikovurderinger foretages under hensyntagen til sådanne scenarier. Dette vil gøre det muligt at koordinere foranstaltningerne til afbødning af virkningerne af en nødsituation og optimere ressourcerne med henblik på at garantere forsyningskontinuitet i tilfælde af en fuldstændig afbrydelse af forsyningen.
- (26) Gaskoordinationsgruppens rolle bør styrkes med en udtrykkelig beføjelse til at overvåge medlemsstaternes præstation og udvikle bedste praksis med hensyn til gasforsyningssikkerhed. Kommissionen bør derfor regelmæssigt aflægge rapport til Gaskoordinationsgruppen, og Gaskoordinationsgruppen bør bistå Kommissionen med overvågningen af fyldningsmålene og med at sikre, at de nås.
- (27) Gaskoordinationsgruppen fungerer som en vigtig rådgiver for Kommissionen med henblik på at lette koordineringen af forsyningssikkerhedsforanstaltninger og bistår Kommissionen til enhver tid og mere specifikt i tilfælde af en krise. Som det er nødvendigt for at sikre maksimalt beredskab og lette hurtig udveksling af oplysninger, vil Kommissionen straks indkalde Gaskoordinationsgruppens kriseledelseshold i afventning af en eventuel krise. Gaskoordinationsgruppens kriseledelseshold bør stå til rådighed til at bistå Kommissionen, så længe det er nødvendigt. Med henblik herpå bør Gaskoordinationsgruppen opretholde kommunikationskanaler med medlemsstaterne og alle relevante markedsdeltagere inden for gasforsyningssikkerheden og indsamle oplysninger, der er relevante for gasforsyningssikkerheden på nationalt og regionalt niveau og på EU-niveau.
- (28) Lagersystemsektoren er af stor betydning for Unionen, dens energiforsyningssikkerhed og Unionens andre væsentlige sikkerhedsinteresser. Underjordiske gaslagerfaciliteter betragtes i overensstemmelse hermed som kritisk infrastruktur i den i Rådets direktiv 2008/114/EF⁽⁶⁾ anvendte betydning. Medlemsstaterne opfordres til at tage hensyn til de foranstaltninger, der indføres ved denne forordning, i deres nationale energi- og klimaplaner og i de statusrapporter, der vedtages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999⁽⁷⁾.
- (29) Der er behov for yderligere sikkerhedsforanstaltninger i lagersystemnetværket for at undgå trusler mod den offentlige orden og den offentlige sikkerhed i Unionen eller mod unionsborgernes velfærd. Medlemsstaterne bør sikre, at hver lagersystemoperatør, herunder lagersystemoperatører, der kontrolleres af transmissionssystemoperatører, certificeres af den nationale regulerende myndighed eller en anden kompetent myndighed, der er udpeget af medlemsstaten, for at sikre, at energiforsyningssikkerheden eller andre væsentlige sikkerhedsinteresser i Unionen eller en medlemsstat ikke bringes i fare af indflydelsen over lagersystemoperatører. Ved analysen af mulige risici for energiforsyningssikkerheden er det vigtigt, at der ved vurderingen af forsyningssikkerheden finder koordinering sted mellem medlemsstaterne. I denne vurdering bør der ikke diskrimineres mellem markedsdeltagere, og principperne for et velfungerende indre marked bør overholdes fuldt ud. For hurtigt at mindske den risiko, der følger af lave fyldningsniveauer, bør denne certificering prioriteres og gennemføres hurtigere for større underjordiske lagerfaciliteter, der i den seneste tid er blevet fyldt til konstant lave niveauer, så det sikres, at eventuelle problemer med gasforsyningssikkerheden som følge af kontrollen over sådanne store lagerfaciliteter kan udelukkes eller om muligt udbedres. Eftersom det gennemsnitlige fyldningsniveau i de foregående seks år i alle Unionens underjordiske lagerfaciliteter den 31. marts var 35 % af deres maksimale kapacitet, bør tærsklen for at definere et usædvanligt lavt fyldningsniveau i marts 2021 og marts 2022 fastsættes til 30 %.

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (30) Nationale regulerende myndigheder eller en anden kompetent myndighed udpeget af de pågældende medlemsstater (i begge tilfælde »den certificerende myndighed«) bør afvise certificering, hvis de konkluderer, at en person, der direkte eller indirekte udøver kontrol over eller udøver rettigheder over lagersystemoperatøren, vil kunne bringe energiforsynings sikkerheden eller andre væsentlige sikkerhedsinteresser på nationalt eller regionalt niveau eller på EU-niveau i fare. Ved foretagelsen af denne vurdering bør den certificerende myndighed tage hensyn til kommercielle forbindelser, der vil kunne have en negativ indvirkning på lagersystemoperatørens incitamenter og evne til at fylde den underjordiske gaslagerfacilitet, samt Unionens internationale forpligtelser og andre specifikke forhold og omstændigheder i sagen. For at sikre en ensartet anvendelse af certificeringsregler i hele Unionen, overholdelse af Unionens internationale forpligtelser og solidaritet og energisikkerhed i Unionen bør den certificerende myndighed tage størst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse, når den træffer afgørelser om certificering, herunder ved i givet fald at ændre sit udkast til afgørelse. Hvis en certificerende myndighed afviser certificering, bør den have beføjelse til at pålægge enhver person at afhænde den kapitalandel eller de rettigheder, vedkommende har over lagersystemets ejer eller lagersystemoperatøren, og til at fastsætte en tidsfrist for en sådan afhændelse, til at pålægge enhver anden passende foranstaltning til at sikre, at den pågældende person ikke kan udøve nogen kontrol eller rettighed over den pågældende ejer af lagersystemet eller lagersystemoperatør, og til at træffe afgørelse om passende kompenserende foranstaltninger. Enhver foranstaltning, der i certificeringsafgørelsen træffes for at imødegå risici for gasforsynings sikkerheden eller andre væsentlige sikkerhedsinteresser, bør være nødvendig, klart defineret, gennemsigtig, forholdsmæssig og ikkediskriminerende.
- (31) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«). Den respekterer navnlig retten til ikke at blive berøvet sin ejendom, medmindre det skønnes nødvendigt i samfundets interesse, og det sker i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat ved lov, og mod rimelig og rettidig erstatning for tabet, jf. chartrets artikel 17, og retten til adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, jf. chartrets artikel 47.
- (32) Hvis virksomheder skal købe mere gas, når gasprisen er høj, kan det øge priserne yderligere. De regulerende myndigheder bør derfor kunne anvende en rabat på op til 100 % på indfødnings- og udtagstariffer for transmissions- og distributionskapacitet til og fra oplagring, både for underjordiske gaslagerfaciliteter og for LNG-faciliteter, hvilket gør oplagring mere attraktiv for markedsdeltagerne. De nationale regulerende myndigheder og konkurrencemyndigheder opfordres også til at anvende deres beføjelser til effektivt at udelukke uberettigede stigninger i lagertarifferne.
- (33) I betragtning af de aktuelle ekstraordinære omstændigheder og usikkerheden i forbindelse med de fremtidige ændringer i den geopolitiske situation opfordres medlemsstaterne til at nå fyldningsmålene hurtigst muligt.
- (34) I betragtning af den overhængende fare for gasforsynings sikkerheden som følge af Ruslands militære aggression mod Ukraine bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen. På grund af de nuværende omstændigheders ekstraordinære karakter bør visse bestemmelser, der indføres ved denne forordning, kun finde anvendelse indtil den 31. december 2025.
- (35) Denne forordning bør hurtigst muligt blive en del af gældende energifællesskabsret i overensstemmelse med energifællesskabstraktaten, som blev undertegnet den 25. oktober 2005 i Athen og trådte i kraft den 1. juli 2006.
- (36) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 og (EF) nr. 715/2009⁽⁸⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) 2017/1938

I forordning (EU) 2017/1938 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 tilføjes følgende numre:

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgas transmissionsnet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1775/2005 (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36).

- »27) »fyldningsforløb«: en række mellemliggende mål for de underjordiske gaslagerfaciliteter i hver medlemsstat som anført i bilag Ia for 2022 og for de følgende år fastsat i overensstemmelse med artikel 6a
- 28) »fyldningsmål«: et bindende mål for fyldningsniveauet for den aggregerede kapacitet i de i underjordiske gaslagerfaciliteter
- 29) »strategisk oplagring«: underjordisk oplagring eller del af en underjordisk oplagring af ikkeflydende naturgas, som transmissionssystemoperatører, en enhed udpeget af medlemsstaterne eller en virksomhed indkøber, forvalter og lagrer, og som kun må frigives efter forudgående underretning eller en offentlig myndigheds tilladelse til frigivelse, og som normalt frigives i tilfælde af:
- a) større forsyningsknaphed
 - b) en forsyningsafbrydelse eller
 - c) en erklæret nødsituation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra c)
- 30) »balanceringslager«: ikkeflydende naturgas, som
- a) transmissionssystemoperatører eller en enhed udpeget af medlemsstaterne indkøber, forvalter og lagrer underjordisk udelukkende med henblik på at varetage funktioner som transmissionssystemoperatører og med gasforsyningssikkerheden for øje, og
 - b) kun indgår i lastfordelingen, hvis det er nødvendigt for at holde systemet i drift under sikre og pålidelige forhold i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2009/73/EF og artikel 8 og 9 i forordning (EU) nr. 312/2014
- 31) »underjordisk gaslagerfacilitet«: en lagerfacilitet som defineret i artikel 2, nr. 9), i direktiv 2009/73/EF, som anvendes til oplagring af naturgas, herunder balanceringslagre, og som er tilsluttet et transmissions- eller distributionssystem, bortset fra sfæriske lagre eller rørslagre over jorden.«
- 2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 6a

Fyldningsmål og fyldningsforløb

1. Med forbehold af stk. 2-5 skal medlemsstaterne opfylde følgende fyldningsmål for den aggregerede kapacitet for alle underjordiske gaslagerfaciliteter, som er beliggende på deres område og er direkte sammenkoblet med et markedsområde på deres område, og for lagerfaciliteter anført i bilag Ib senest den 1. november hvert år:

- a) for 2022: 80 %
- b) fra 2023: 90 %.

Med henblik på overholdelsen af dette stykke tager medlemsstaterne hensyn til målet om at beskytte gasforsyningssikkerheden i Unionen i overensstemmelse med artikel 1.

2. Uanset stk. 1, og uden at det berører andre medlemsstaters forpligtelser til at fylde de pågældende underjordiske gaslagerfaciliteter, reduceres fyldningsmålet for hver medlemsstat, hvor de underjordiske gaslagerfaciliteter er beliggende, til en mængde, der svarer til 35 % af det gennemsnitlige årlige gasforbrug i de foregående fem år i den pågældende medlemsstat.

3. Uanset stk. 1, og uden at det berører andre medlemsstaters forpligtelser til at fylde de pågældende underjordiske gaslagerfaciliteter reduceres fyldningsmålet for hver medlemsstat, hvor de underjordiske gaslagerfaciliteter er beliggende, med den mængde, der blev leveret til tredjelande i referenceperioden 2016-2021, hvis den gennemsnitlige leverede mængde var over 15 TWh om året i udtrækningsperioden for gasoplagring (oktober-april).

4. For de underjordiske gaslagerfaciliteter, der er anført i bilag Ib, gælder fyldningsmålene i henhold til stk. 1 og fyldningsforløbene i henhold til stk. 7. Detaljerne for hver medlemsstats forpligtelser fastsættes i en bilateral aftale i overensstemmelse med bilag Ib.

5. En medlemsstat kan delvis opfylde fyldningsmålet ved at medregne den LNG, der opbevares fysisk og er til rådighed i dens LNG-faciliteter, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) Gassystemet har en betydelig LNG-lagerkapacitet, der årligt tegner sig for mere end 4 % af det gennemsnitlige nationale forbrug i de foregående fem år.
- b) Medlemsstaten har pålagt gasleverandører en forpligtelse til at oplagre minimumsmængder af gas i underjordiske gaslagerfaciliteter og/eller LNG-lagerfaciliteter i overensstemmelse med artikel 6b, stk. 1, litra a).

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at opfylde følgende mellemliggende mål eller til at sikre, at de opfyldes:

- a) for 2022: som fastsat i bilag Ia, og
- b) fra 2023: i overensstemmelse med stk. 7.

7. For 2023 og de følgende år forelægger hver medlemsstat med underjordiske gaslagerfaciliteter senest den 15. september det foregående år Kommissionen et udkast til fyldningsforløb med mellemliggende mål for februar, maj, juli og september, herunder tekniske oplysninger, for de underjordiske gaslagerfaciliteter, der er beliggende på dens område og direkte sammenkoblet med dens markedsområde, i aggregeret form. Fyldningsforløbet og de mellemliggende mål baseres på det gennemsnitlige fyldningsniveau i de fem foregående år.

For medlemsstater, hvis fyldningsmål er reduceret til 35 % af deres gennemsnitlige årlige gasforbrug i henhold til stk. 2, reduceres de mellemliggende mål for fyldningsforløbet tilsvarende.

På grundlag af de tekniske oplysninger fra hver medlemsstat og under hensyntagen til Gaskoordinationsgruppens vurdering vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger hver medlemsstats fyldningsforløb. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 18a, stk. 2. De vedtages senest den 15. november det foregående år, hvor det er nødvendigt, og herunder hvor en medlemsstat har forelagt et ajourført udkast til fyldningsforløb. De baseres på en vurdering af den generelle gasforsyningssikkerhedssituation og udviklingen i efterspørgslen efter og udbuddet af gas i Unionen og i de enkelte medlemsstater og fastsættes på en måde, der opretholder gasforsyningssikkerheden, samtidig med at unødige byrder for medlemsstaterne, gaskomplekserne, lagersystemoperatørerne eller kunderne undgås, og uden uretmæssigt at forvride konkurrencen mellem lagerfaciliteter beliggende i nabomedlemsstater.

8. Hvis en medlemsstat i et givet år ikke kan nå sit fyldningsmål senest den 1. november på grund af de specifikke tekniske karakteristika ved en eller flere underjordiske gaslagerfaciliteter på dens område, såsom usædvanligt lave injektionsrater, har den lov til at nå det senest den 1. december. Medlemsstaten underretter senest den 1. november Kommissionen og angiver grundene til forsinkelsen.

9. Fyldningsmålene finder ikke anvendelse, hvis og så længe Kommissionen har erklæret en nødsituation på regionalt niveau eller EU-niveau i henhold til artikel 12 efter anmodning, alt efter omstændighederne, fra en eller flere medlemsstater, der har erklæret en national nødsituation.

10. Hver medlemsstats kompetente myndighed overvåger løbende overholdelsen af fyldningsforløbet og aflægger regelmæssigt rapport til Gaskoordinationsgruppen. Hvis fyldningsniveauet i en given medlemsstat ligger mere end 5 procentpoint under målene i fyldningsforløbet, træffer den kompetente myndighed straks effektive foranstaltninger til at øge det. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og Gaskoordinationsgruppen om de truffene foranstaltninger.

11. I tilfælde af en medlemsstats væsentlige og vedvarende afvigelse fra fyldningsforløbet, som bringer opnåelsen af fyldningsmålet i fare, eller i tilfælde af en afvigelse fra fyldningsmålet udsteder Kommissionen efter høring af Gaskoordinationsgruppen og de berørte medlemsstater en henstilling til den pågældende medlemsstat eller til de andre berørte medlemsstater vedrørende foranstaltninger, der skal træffes omgående.

Hvis afvigelsen ikke reduceres væsentligt inden for en måned fra modtagelsen af Kommissionens henstilling, træffer Kommissionen efter høring af Gaskoordinationsgruppen og den pågældende medlemsstat som en sidste udvej en afgørelse med krav om, at den pågældende medlemsstat træffer foranstaltninger, der effektivt afhjælper afvigelsen, herunder, hvis det er relevant, en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 6b, stk. 1, eller enhver anden foranstaltning til at sikre, at fyldningsmålet i henhold til nærværende artikel nås.

Når Kommissionen beslutter, hvilke foranstaltninger der skal træffes i henhold til andet afsnit, tager den hensyn til den særlige situation i de pågældende medlemsstater, såsom de underjordiske gaslagerfaciliteters størrelse i forhold til det indenlandske gasforbrug, de underjordiske gaslagerfaciliteters betydning for gasforsyningssikkerheden i regionen og eventuelle LNG-lagerfaciliteter.

I alle foranstaltninger, som Kommissionen træffer for at håndtere afvigelser fra fyldningsforløbet eller fyldningsmålet for 2022, tages der hensyn til den korte tidsfrist for gennemførelsen af denne artikel på nationalt plan, som kan have bidraget til afvigelsen fra fyldningsforløbet eller fyldningsmålet for 2022.

Kommissionen sikrer, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, ikke:

- a) går ud over, hvad der er nødvendigt for at opretholde gasforsyningssikkerheden
- b) pålægger medlemsstaterne, gasmarkedsdeltagerne, lagersystemoperatørerne eller kunderne en uforholdsmæssig stor byrde.

Artikel 6b

Gennemførelse af fyldningsmålene

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder tilrådighedsstillelse af finansielle incitamenter eller kompensation til markedsdeltagere, for at nå fyldningsmålene fastsat i henhold til artikel 6a. Når medlemsstaterne sikrer opfyldelsen af fyldningsmålene, prioriterer de, hvor det er muligt, markedsbaserede foranstaltninger.

I det omfang nogen af de foranstaltninger, der er anført i denne artikel, falder ind under den nationale regulerende myndigheds opgaver og beføjelser i henhold til artikel 41 i direktiv 2009/73/EF, er de nationale regulerende myndigheder ansvarlige for at træffe disse foranstaltninger.

Foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, kan navnlig bestå i at:

- a) kræve, at gasleverandører oplagrer minimumsmængder af gas i lagerfaciliteter, herunder i underjordiske gaslagerfaciliteter og/eller i LNG-lagerfaciliteter, idet disse mængder skal fastsættes på grundlag af den gasmængde, som gasleverandører leverer til beskyttede kunder
- b) kræve, at lagersystemoperatører udbyder deres kapacitet til markedsdeltagere
- c) kræve, at transmissionssystemoperatører eller enheder, der er udpeget af medlemsstaten, indkøber og forvalter balanceringslagre udelukkende med henblik på at varetage deres funktion som transmissionssystemoperatører, og, hvor det er nødvendigt, pålægge andre udpegede enheder en forpligtelse med henblik på at opretholde gasforsyningssikkerheden i tilfælde af en nødsituation som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra c).
- d) anvende koordinerede instrumenter, såsom platforme for køb af LNG, sammen med andre medlemsstater for at maksimere anvendelsen af LNG og mindske infrastrukturhindringer og reguleringsmæssige hindringer for fælles brug af LNG til fyldning af underjordiske gaslagerfaciliteter
- e) anvende frivillige mekanismer for fælles indkøb af naturgas, for hvilke Kommissionen om nødvendigt kan udstede vejledning om anvendelsen senest den 1. august 2022
- f) yde markedsdeltagerne, herunder lagersystemoperatører, finansielle incitamenter, såsom differencekontrakter, eller yde markedsdeltagerne kompensation for manglende indtægter eller for omkostninger, som de påføres som følge af deres forpligtelser som markedsdeltagere, herunder som lagersystemoperatører, og som ikke kan dækkes af indtægter
- g) kræve, at indehavere af lagerkapacitet anvender eller frigiver reserveret kapacitet, som de ikke har udnyttet, idet indehaveren af lagerkapacitet, der ikke udnytter lagerkapaciteten, stadig er forpligtet til at betale den aftalte pris for hele oplagringskontraktens løbetid
- h) vedtage effektive instrumenter til offentlige eller private enheders indkøb og forvaltning af strategisk oplagring, forudsat at sådanne instrumenter ikke forvrider konkurrencen eller det indre markeds funktion
- i) udpege en særlig enhed, som har til opgave at nå fyldningsmålet, hvis dette ellers ikke vil blive nået
- j) yde rabatter på lagertariffer

- k) opkræve de indtægter, der er nødvendige for at dække de kapital- og driftsudgifter, der vedrører regulerede lagerfaciliteter, i form af lagertariffer og en særlig afgift, der indgår i transmissionstarifferne, og som kun opkræves fra udtagspunkter til endelige kunder i de samme medlemsstater, forudsat at indtægter, der opkræves via tariffer, ikke overstiger de tilladte indtægter.
2. De foranstaltninger, der træffes af medlemsstaterne i henhold til stk. 1, begrænses til, hvad der er nødvendigt for at overholde fyldningsforløbene og nå fyldningsmålene. De skal være klart definerede, gennemsigtige, forholdsmæssige, ikkediskriminerende og kontrollerbare. De må ikke uretmæssigt forvride konkurrencen eller det indre gasmarked funktion eller bringe gasforsyningssikkerheden i andre medlemsstater eller i Unionen i fare.
3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den eksisterende infrastruktur anvendes på nationalt og regionalt niveau til gavn for gasforsyningssikkerheden på en effektiv måde. Disse foranstaltninger må under ingen omstændigheder blokere eller begrænse anvendelsen på tværs af grænserne af lagerfaciliteter eller LNG-faciliteter og må ikke begrænse grænseoverskridende transmissionskapacitet, der er tildelt i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) 2017/459 (*).
4. Når medlemsstaterne træffer foranstaltninger i henhold til denne artikel, anvender de princippet om energieffektivitet først, samtidig med at de stadig når målene med deres respektive foranstaltninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 (**).

Artikel 6c

Lagerordninger og byrdefordelingsmekanisme

1. Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter sikrer, at markedsdeltagere i den pågældende medlemsstat har indført ordninger med operatører af underjordiske lagersystemer eller andre markedsdeltagere i medlemsstater med underjordiske gaslagerfaciliteter. Disse ordninger skal sikre, at der senest den 1. november er udnyttet lagermængder svarende til mindst 15 % af det gennemsnitlige årlige gasforbrug i de foregående fem år hos den medlemsstat, der ikke har underjordiske gaslagerfaciliteter. Hvis grænseoverskridende transmissionskapacitet eller andre tekniske begrænsninger imidlertid hindrer en medlemsstat uden underjordiske gaslagerfaciliteter i at udnytte 15 % af disse lagermængder fuldt ud, oplagrer den pågældende medlemsstat kun de mængder, som er teknisk muligt.

I tilfælde af at tekniske begrænsninger gør, at en medlemsstat ikke har mulighed for at overholde forpligtelsen i første afsnit, og medlemsstaten har indført en forpligtelse til at oplagre andre brændsler som erstatning for gas, kan forpligtelsen i første afsnit undtagelsesvis opfyldes med en tilsvarende forpligtelse til at oplagre andre brændsler end gas. De tekniske begrænsninger og foranstaltningens ækvivalens skal påvises af den pågældende medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat uden underjordiske gaslagerfaciliteter udvikle en byrdefordelingsmekanisme med en eller flere medlemsstater med underjordiske gaslagerfaciliteter (byrdefordelingsmekanisme).

Byrdefordelingsmekanismen skal baseres på de relevante data fra den seneste risikovurdering i henhold til artikel 7 og tage hensyn til samtlige følgende parametre:

- a) omkostningerne ved finansiel støtte til at nå fyldningsmålet, ekskl. omkostningerne ved opfyldelse af eventuelle forpligtelser vedrørende strategisk oplagring
- b) de gasmængder, der er nødvendige for at dække efterspørgslen fra beskyttede kunder, jf. artikel 6, stk. 1
- c) eventuelle tekniske begrænsninger, herunder den disponible underjordiske lagerkapacitet, den tekniske grænseoverskridende transmissionskapacitet og udtræksrater.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om byrdefordelingsmekanismen senest den 2. september 2022. Hvis der ikke er indgået en aftale om en byrdefordelingsmekanisme inden denne dato, skal medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter påvise, at de overholder stk. 1, og underrette Kommissionen herom.

3. Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter, men som har underjordiske gaslagerfaciliteter på den seneste liste over projekter af fælles interesse omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 (***), kan som en overgangsforanstaltning delvis overholde stk. 1 ved at medregne LNG-lagre i eksisterende flydende lagre, indtil deres underjordiske gaslagerfaciliteter er i drift.

4. Medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter kan give markedsdeltagere eller transmissionssystemoperatører, alt efter hvad der er relevant, incitament eller finansiel kompensation for manglende indtægter eller for omkostninger i forbindelse med deres overholdelse af deres lagerforpligtelser i henhold til denne artikel, hvor sådanne manglende indtægter eller sådanne omkostninger ikke kan dækkes af indtægter, med henblik på at sikre overholdelse af deres forpligtelse til at oplagre gas i andre medlemsstater i henhold til stk. 1 eller gennemførelsen af byrdefordelingsmekanismen. Hvis incitamentet eller den finansielle kompensation finansieres gennem en afgift, må denne afgift ikke anvendes på grænseoverskridende sammenkoblingspunkter.

5. Uanset stk. 1 gælder, at hvis en medlemsstat har underjordiske gaslagerfaciliteter beliggende på sit område, og disse faciliteters aggregerede kapacitet er større end det årlige gasforbrug i den pågældende medlemsstat, skal medlemsstater uden underjordiske gaslagerfaciliteter, der har adgang til de pågældende faciliteter, enten:

- a) sikre at lagermængderne senest den 1. november mindst svarer til den gennemsnitlige udnyttelse af lagerkapaciteten i de foregående fem år, der er fastsat bl.a. under hensyntagen til strømmene i udtræksperioden i de foregående fem år fra de medlemsstater, hvor lagerfaciliteterne er beliggende, eller
- b) påvise, at der er reserveret lagerkapacitet svarende til den mængde, der er omfattet af forpligtelsen i henhold til litra a).

Hvis medlemsstaten uden underjordiske gaslagerfaciliteter kan påvise, at der er reserveret lagerkapacitet svarende til den mængde, der er omfattet af forpligtelsen i henhold til første afsnits litra a), finder stk. 1 anvendelse.

Forpligtelsen i henhold til nærværende stykke begrænses til 15 % af det gennemsnitlige årlige gasforbrug i de foregående fem år i den pågældende medlemsstat.

6. Medmindre andet er fastsat i bilag Ib gælder for så vidt angår underjordiske gaslagerfaciliteter beliggende i en medlemsstat, som ikke er omfattet af stk. 5, men som er direkte forbundet med markedsområdet i en anden medlemsstat, at den pågældende anden medlemsstat skal sikre, at lagermængderne senest den 1. november mindst svarer til gennemsnittet af den lagerkapacitet, der er reserveret på det relevante grænseoverskridende punkt i de foregående fem år.

Artikel 6d

Overvågning og håndhævelse

1. Lagersystemoperatører indberetter fyldningsniveauet til den kompetente myndigheder i hver medlemsstat, hvor de underjordiske gaslagerfaciliteter er beliggende, og, hvis det er relevant, til en enhed udpeget af den pågældende medlemsstat, (»den udpegede enhed«) som følger:

- a) for 2022: for hvert af de mellemliggende mål, der er fastsat i bilag Ia, og
- b) fra 2023: som fastsat i henhold til artikel 6a, stk. 4.

2. Hver medlemsstats kompetente myndighed og, hvis det er relevant, udpegede enhed overvåger fyldningsniveauerne for de underjordiske gaslagerfaciliteter på deres område ved udgangen af hver måned og indberetter resultaterne til Kommissionen uden unødigt ophold.

Kommissionen kan, hvor det er relevant, opfordre Den Europæiske Unions Agentur for Samarbejde mellem Energireguleringsmyndigheder (ACER) til at bistå med en sådan overvågning.

3. På grundlag af oplysningerne fra hver medlemsstats kompetente myndighed, og hvis det er relevant, udpegede enhed aflægger Kommissionen regelmæssigt rapport til Gaskoordinationsgruppen.

4. Gaskoordinationsgruppen bistår Kommissionen med overvågningen af fyldningsforløbene og fyldningsmålene og udarbejder vejledning til Kommissionen om passende foranstaltninger til at sikre overholdelse i tilfælde af, at medlemsstater afviger fra fyldningsforløbene eller ikke når fyldningsmålene.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at overholde fyldningsforløbene og nå fyldningsmålene og til over for markedsdeltagerne at håndhæve de oplagringsforpligtelser, der er nødvendige for at overholde dem, herunder ved at pålægge de pågældende markedsdeltagere tilstrækkeligt afskrækkende sanktioner og bøder.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om de håndhævelsesforanstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke.

6. Hvor forretningsmæssigt følsomme oplysninger skal udveksles, kan Kommissionen indkalde til møder i Gaskoordinationsgruppen, der mødes i en sammensætning, der kun omfatter Kommissionen selv og medlemsstaterne.

7. Alle udvekslede oplysninger begrænses til, hvad der er nødvendigt med henblik på at overvåge overholdelsen af denne forordning.

Kommissionen, de nationale regulerende myndigheder og medlemsstaterne bevarer fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger, der modtages med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser.

(*) Kommissionens forordning (EU) 2017/459 af 16. marts 2017 om fastsættelse af en netregel om kapacitetstildelingsmekanismer i gastransmissionssystemer og ophævelse af forordning (EU) nr. 984/2013 (EUT L 72 af 17.3.2017, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimainsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

(***) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869 af 30. maj 2022 om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2009, (EU) 2019/942 og (EU) 2019/943 og af direktiv 2009/73/EF og (EU) 2019/944 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 347/2013 (EUT L 152 af 3.6.2022, s. 45).«

3) I artikel 7 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Senest den 1. september 2022 gennemfører ENTSG en simulering omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser, herunder scenarier med længerevarende afbrydelser af en enkelt forsyningskilde. Simuleringen skal omfatte kortlægning og vurdering af nødforsyningskorridorer for gas og afklare, hvilke medlemsstater der kan håndtere de konstaterede risici, herunder med hensyn til LNG. Scenarierne for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser og metoden for simuleringen fastlægges af ENTSG i samarbejde med Gaskoordinationsgruppen. ENTSG sikrer et passende niveau af gennemsigtighed og adgang til modelantagelserne, der anvendes i dets scenarier. Simuleringen omfattende hele Unionen af scenarier for gasforsynings- og infrastrukturafbrydelser gentages hvert fjerde år, medmindre forholdene nødvendiggør hyppigere ajourføringer.«

b) I stk. 4 tilføjes følgende litra:

»g) under hensyntagen til scenarier med langvarig afbrydelse af en enkelt forsyningskilde.«

4) I artikel 16 tilføjes følgende stykke:

»3. Medlemsstaterne sikrer, at lagerforpligtelserne i henhold til denne forordning overholdes ved at anvende lagerfaciliteter i Unionen. Dog kan medlemsstaternes og Energifællesskabets kontraherende parter samarbejde omfatte frivillige ordninger for anvendelse af lagerkapacitet, der stilles til rådighed af de kontraherende parter i Energifællesskabet, til oplagring af yderligere gasmængder til medlemsstaterne.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17a

Kommissionens rapportering

1. Senest den 28. februar 2023 og derefter hvert år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, der indeholder:

- a) en oversigt over de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at opfylde oplagingsforpligtelserne
- b) en oversigt over den tid, der er behov for til den certificeringsprocedure, der er fastsat i artikel 3a i forordning (EF) nr. 715/2009
- c) en oversigt over de foranstaltninger, som Kommissionen har anmodet om for at sikre, at fyldningsforløbene overholdes, og at fyldningsmålene nås
- d) en analyse af denne forordnings potentielle virkninger på gaspriserne og potentielle gasbesparelser i forbindelse med artikel 6b, stk. 4.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

7) I artikel 20 tilføjes følgende stykke:

»4. Artikel 6a-6d finder ikke anvendelse på Irland, Cypern og Malta, så længe de ikke er direkte sammenkoblet med andre medlemsstaters sammenkoblede gassystem.«

8) I artikel 22 tilføjes følgende stykke:

»Artikel 2, nr. 27-31, artikel 6a-6d, artikel 16, stk. 3, artikel 17a, artikel 18a, artikel 20, stk. 4, og bilag Ia og Ib finder anvendelse indtil den 31. december 2025.«

9) Teksten i bilaget til nærværende forordning indsættes som bilag Ia og Ib.

Artikel 2

Ændringer af forordning (EF) nr. 715/2009

I forordning (EF) nr. 715/2009 foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 3a

Certificering af lagersystemoperatører

1. Medlemsstaterne sikrer, at hver lagersystemoperatør, herunder enhver lagersystemoperatør, der kontrolleres af en transmissionssystemoperatør, certificeres i overensstemmelse med proceduren i denne artikel af enten den nationale regulerende myndighed eller en anden kompetent myndighed udpeget af den pågældende medlemsstat i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 (*) (i begge tilfælde »den certificerende myndighed«).

Denne artikel gælder også for lagersystemoperatører, der kontrolleres af transmissionssystemoperatører, og som allerede er blevet certificeret i henhold til reglerne om adskillelse i artikel 9, 10 og 11 i direktiv 2009/73/EF.

2. Den certificerende myndighed forelægger et udkast til afgørelse om certificering for lagersystemoperatører, der driver underjordiske gaslagerfaciliteter med en kapacitet på over 3,5 TWh, hvor de samlede lagerfaciliteter uanset antallet af lagersystemoperatører den 31. marts 2021 og den 31. marts 2022 var fyldt til et niveau, der i gennemsnit var mindre end 30 % af deres maksimale kapacitet, senest den 1. februar 2023 eller inden for 150 arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 9.

For så vidt angår lagersystemoperatører som omhandlet i først afsnit gør den certificerende myndighed sit yderste for at forelægge et udkast til afgørelse om certificering senest den 1. november 2022.

For så vidt angår alle andre lagersystemoperatører forelægger den certificerende myndighed et udkast til afgørelse om certificering senest den 2. januar 2024 eller inden for 18 måneder fra datoen for modtagelsen af en underretning i henhold til stk. 8 eller 9.

3. Ved vurderingen af risikoen for energiforsynings sikkerheden i Unionen tager den certificerende myndighed hensyn til eventuelle risici for gasforsynings sikkerheden på nationalt eller regionalt niveau eller på EU-niveau samt enhver afbødning af sådanne risici, bl.a. som følge af:

- a) ejerskab, forsyning eller andre kommercielle forbindelser, der kan have en negativ indvirkning på lagersystemoperatørens incitamenter og evne til at fylde den underjordiske gaslagerfacilitet
- b) Unionens rettigheder og forpligtelser over for et tredjeland i henhold til folkeretten, herunder enhver aftale, der er indgået med et eller flere tredjelande, som Unionen er part i, og som omhandler spørgsmålet om energiforsynings sikkerheden
- c) de pågældende medlemsstaters rettigheder og forpligtelser i forhold til et tredjeland i henhold til aftaler, som de pågældende medlemsstater har indgået med et eller flere tredjelande, i det omfang disse aftaler overholder EU-retten, eller
- d) eventuelle andre specifikke forhold og omstændigheder vedrørende sagen.

4. Hvis den certificerende myndighed konkluderer, at en person, der direkte eller indirekte udøver kontrol over eller udøver rettigheder over lagersystemoperatøren i den i artikel 9 i direktiv 2009/73/EF anvendte betydning, vil kunne bringe energiforsynings sikkerheden eller Unionens eller en medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser i fare, afviser den certificerende myndighed certificeringen. Den certificerende myndighed kan alternativt udstede en certificeringsafgørelse, der er underlagt betingelser om at sikre en tilstrækkelig afbødning af de risici, der vil kunne have en negativ indvirkning på fyldningen af de underjordiske gaslagerfaciliteter, forudsat at betingelsernes gennemførlighed kan sikres fuldt ud gennem effektiv gennemførelse og overvågning. Sådanne betingelser kan navnlig omfatte et krav om, at lagersystemets ejer eller lagersystemoperatøren overdrager forvaltningen af lagersystemet.

5. Hvis den certificerende myndighed konkluderer, at risikoen for gasforsyningen ikke kan afbødes ved betingelser i henhold til stk. 4, herunder ved at kræve, at lagersystemets ejer eller lagersystemoperatøren overdrager forvaltningen af lagersystemet, og derfor afviser certificeringen, skal den:

- a) kræve af lagersystemets ejer eller lagersystemoperatøren eller enhver person, som den anser for at ville kunne bringe energiforsynings sikkerheden eller Unionens eller en medlemsstats væsentlige sikkerhedsinteresser i fare, at de afhænder den kapitalandel eller de rettigheder, de har over lagersystemets ejerskab eller lagersystemoperatørens ejerskab, og fastsætte en tidsfrist for en sådan afhændelse
- b) hvis det er relevant, påbyde foreløbige foranstaltninger for at sikre, at en sådan person ikke kan udøve nogen kontrol over eller nogen rettigheder over den pågældende ejer af lagersystemet eller den pågældende lagersystemoperatør, indtil kapitalandelen eller rettighederne er afhændet, og
- c) yde passende kompensationsforanstaltninger i overensstemmelse med national ret.

6. Den certificerende myndighed underretter straks Kommissionen om sit udkast til afgørelse om certificering sammen med alle relevante oplysninger.

Kommissionen afgiver en udtalelse om udkastet til afgørelse om certificering til den certificerende myndighed inden for 25 arbejdsdage efter en sådan underretning. Den certificerende myndighed tager størst muligt hensyn til Kommissionens udtalelse.

7. Den certificerende myndighed udsteder afgørelsen om certificering inden for 25 arbejdsdage efter modtagelsen af Kommissionens udtalelse.

8. Før en nyopført underjordisk gaslagerfacilitet sættes i drift, skal lagersystemoperatøren certificeres i overensstemmelse med stk. 1-7. Lagersystemoperatøren underretter den certificerende myndighed om, at den agter at sætte lagerfaciliteten i drift.

9. Lagersystemoperatører underretter den relevante certificerende myndighed om enhver planlagt transaktion, der ville kræve en fornyet vurdering af deres overholdelse af certificeringskravene i stk. 1-4.

10. De certificerende myndigheder overvåger løbende, at lagersystemoperatørerne overholder certificeringskravene i stk. 1-4. De indleder en certificeringsprocedure for at revurdere overholdelsen i hvert af følgende tilfælde:

- a) efter modtagelse af en underretning fra lagersystemoperatøren i henhold til stk. 8 eller 9
- b) på eget initiativ, hvis de har kendskab til, at en planlagt ændring i rettigheder eller i indflydelse over en lagersystemoperatør vil kunne føre til manglende overholdelse af kravene i stk. 1, 2 og 3
- c) efter en begrundet anmodning fra Kommissionen.

11. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre den fortsatte drift af de underjordiske gaslagerfaciliteter på deres respektive områder. Disse underjordiske gaslagerfaciliteter må kun indstille driften, såfremt de tekniske og sikkerhedsmæssige krav ikke opfyldes, eller hvis den certificerende myndighed efter at have foretaget en vurdering og under hensyntagen til en udtalelse fra ENTSO for gas konkluderer, at en sådan indstilling af driften ikke vil svække gasforsyningsikkerheden på EU-niveau eller nationalt niveau.

Hvis indstilling af driften ikke er tilladt, træffes der, hvis det er hensigtsmæssigt, passende kompensationsforanstaltninger.

12. Kommissionen kan udstede vejledning om anvendelsen af denne artikel.

13. Denne artikel finder ikke anvendelse på dele af LNG-faciliteter, der anvendes til oplagring.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1938 af 25. oktober 2017 om foranstaltninger til opretholdelse af gasforsyningsikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 (EUT L 280 af 28.10.2017, s. 1).«

2) I artikel 13 tilføjes følgende stykke:

»3. Den nationale regulerende myndighed kan anvende en rabat på op til 100 % på kapacitetsbaserede transmissions- og distributionstariffer i indfødningspunkter til og udtagspunkter fra underjordiske gaslagerfaciliteter og LNG-faciliteter, medmindre og i det omfang en sådan facilitet, der er forbundet til mere end ét transmissions- eller distributionsnet, anvendes til at konkurrere med et sammenkoblingspunkt.

Denne artikel finder anvendelse indtil den 31. december 2025.«

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. juni 2022.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

F. RIESTER

Formand

BILAG

»BILAG Ia⁽¹⁾«**Fyldningsforløb med mellemliggende mål og fyldningsmål for 2022 for medlemsstater med underjordiske gaslagerfaciliteter**

Medlemsstat	Mellemliggende mål pr. 1. august	Mellemliggende mål pr. 1. september	Mellemliggende mål pr. 1. oktober	Fyldningsmål pr. 1. november
AT	49 %	60 %	70 %	80 %
BE	49 %	62 %	75 %	80 %
BG	49 %	61 %	75 %	80 %
CZ	60 %	67 %	74 %	80 %
DE	45 %	53 %	80 %	80 %
DK	61 %	68 %	74 %	80 %
ES	71 %	74 %	77 %	80 %
FR	52 %	65 %	72 %	80 %
HR	49 %	60 %	70 %	80 %
HU	51 %	60 %	70 %	80 %
IT	58 %	66 %	73 %	80 %
LV	57 %	65 %	72 %	80 %
NL	54 %	62 %	71 %	80 %
PL	80 %	80 %	80 %	80 %
PT	72 %	75 %	77 %	80 %
RO	46 %	57 %	66 %	80 %
SE	40 %	53 %	67 %	80 %
SK	49 %	60 %	70 %	80 %

BILAG Ib

Fælles ansvar for fyldningsmålet og fyldningsforløbet

Med hensyn til fyldningsmålet og fyldningsforløbet i henhold til artikel 6a deler Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig ansvaret for lagerfaciliteterne Haidach og 7Fields. Det nøjagtige forhold mellem og omfanget af dette ansvar, der påhviler Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig, er undergivet en bilateral aftale mellem disse medlemsstater.«

⁽¹⁾ Dette bilag er underlagt de enkelte medlemsstaters pro rata-forpligtelser i henhold til denne forordning, særlig artikel 6a, 6b og 6c. For medlemsstater, der er omfattet af artikel 6a, stk. 2, beregnes det mellemliggende pro rata-mål ved at gange den værdi, der er angivet i tabellen, med grænsen på 35 % og dividere resultatet med 80 %.